



**עשרת ימי תשובה**

ללמוד ההלכות הצריכות לימים אלו באופן דחיקה

א. יש לעורר ע"ד לימוד ההלכות הצריכות לימים אלו, שבהם ישנם כמה וכמה שינויים בתפילה וכמה מנהגים וכו' - שילמדו הלכות אלו בשולחן ערוך<sup>1</sup>.

ב. או [ללמדם] כפי שמצינו לאחרונה, שמדפיסים בלוחות השנה כמה וכמה הלכות השייכות לאותו הזמן, הלכות הצריכות - ע"ד "לוח כולל חב"ד" (וכב' אופנים או כפי שהוא תלוי על הקיר, או בתור ספר קטן)<sup>2</sup>.

ג. כאו"א יעיין בלוחות הנ"ל, באופן שכל ההלכות דימים אלו יחקקו בזכרונו, מפני שלפעמים כשמתעוררת שאלה כזה נמצאים במעמד ומצב שאסור להפסיק ולשאול, או שאין למי לשאול, או שאינו יודע כלל שצריך לשאול<sup>3</sup>.

**ו' תשרי - יום ההילולא של הרבני חנה**

להתחזק בקיום ג' המצוות - חלה נדה הדלקת הנר - לעילוי נשמתה

א. הראשי תיבות דשם של בעלת ה"יארציט" (חלה נדה הדלקת הנר) כולל ג' העמודים שעליהם בנוי כל בית ישראל, בנין עדי עד, בנינים וכני בנינים עוסקים בתורה ובמצוות<sup>4</sup>. ויש לעורר [אנשים ונשים וטף]<sup>5</sup>, אודות ההוספה וההתחזקות בקיום ג' מצוות אלו במיוחד על ידי נשי ישראל (ועד שגם שייכותן לאנשים היא בעיקר לאחרי הנישואין), ומה טוב - לעשות זאת לעילוי נשמתה<sup>6</sup>.

ב. וענין זה שיש במיוחד ליום זה וא"ו תשרי יום הסתלקותה של אימי מורתי הרבנית הצדקנית חנה ע"ה - ע"פ הידוע שהר"ת דג' וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ג ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

(1) תשנ"ב שם ע' 21.

(2) תשנ"ב שם: "שתועלת מיוחדת בזה בפרט לאלו שאין להם ספרים מאיזו סיבה שתהי', או שיש להם ואינם יודעים היכן לחפש וכי"ב, שע"י העיון בלוחות אלו... שמלקטים בו המנהיגים וההלכות הצריכות - מוצאים בנקל את ההלכות האמורות".

(3) תשנ"ב שם: "דבר נכון ביותר הוא שכל אחד ואחת וכו'".

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ג ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

(4) וראה משיחת מוצאי ו' תשרי תש"נ - התוועדיות תש"נ ח"א ע' 65: "ועוד ענין בשם חנה שהוא גם (כמבואר בספרים) ראשי תיבות של ג' מצוות אלו ששייכות במיוחד לנשים: ח - חלה" - ע"פ לשון הכתוב "ראשית עריסותיכם חלה" - כולל כשרות האכילה ושתי' בכלל, ה - הדלקת הנר שמביאה לשלום בית בכל הבית כולו (ופועלת מערב שבת לערב שבת כמדובר כמ"ט) והנ"ן שבאמצע - טהרת המשפחה. ועל"פ שאלו הן מצוות שהאנשים והנשים חייבים בהם בשות, הרי מנהג ישראל הוא, כפי שרואים במוחש, שקיים מצוות אלו בפועל "המעשה הוא העיקר" הוא ע"י הנשים וכו'".

(5) תש"נ שם ע' 66.

(6) משיחות ש"פ וילך ו' תשרי תשמ"ט - התוועדיות ע' 44-45: "ולכן יש לנצל הנהיגות כח דיום ההילולא (ש"פועל ישועות בקרב הארץ") כדי להוסיף בכל הענינים האמורים, ומה טוב - לעשות זאת לעילוי נשמתה, אשר, ע"ז ממחרים ומזריזים קיום היעד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והיא בתוכם".

ענינים הנ"ל הוא "חנה" חלה (כשרות האכילה ושתי') נדה (טהרת המשפחה) הדלקת הנר (נרות שבת ויו"ט)<sup>7</sup>.

ג. מוכן שיש ללמוד הנראה למעשה כפועל מהענינים המרומזים בשמה של בעלת היאור-צייט<sup>8</sup>.

ד. השם "חנה" הוא אותיות "החן" וכמש"נ בשנים עברו, שהוא ר"ת של ג' המצוות שהן שליחותן המיוחדת של נשי ובנות ישראל: "חלה נדה הדלקת הנר". ובפרטיות - "חלה" הוא ענין שעליו עומדת כשרות האכילה ושתי', הנו"ן מורה על טהרת המשפחה, ו"הדלקת הנר" - להאיר את הכית כולו כ"נר מצוה ותורה אור", החל מ"נר מצוה" כפשוטו - מצוות הדלקת נרות ש"ק ויו"ט ונר של יוהכ"פ, ובפרט של יום הכיפורים שחל בשבת ( אשר, אע"פ שבגמרא נזכרו מנהגים שונים בדבר ושניהם לש"ש נתכוונו, הרי לפי המנהג שנתפשט ונתקבל כפועל מודליקים נר ליוהכ"פ ובכרחה מיוחדת כו').

ה. ונוסף על קיום ענינים אלו בפשטות, צריך כאו"א, ובפרט נשי ובנות ישראל, להשתדל ולפעול הפצת והתפשטות הכי גדולה של ג' מצוות אלו, ולהרחיב את ההסתעפות שלהם שכוללת את כל התומ"צ, ובפרטיות:

חלה - כללות הענין דכשרות האכילה ושתי', אשר כללות הסעודה נקראת ע"ש הלחם, ויתרה מזו - לפעמים כל צורכי האדם נק' "לחם" - וכמו"כ ההוראה הנוספת מ"חלה" אשר "ראשית עריסותכם", כולל "ראשית" שבכל דבר, "תרימו תרומה לה" כו' ועד שכל מעשה האדם, לכל פרטיהם, הם באופן ד"כל מעשיך יהיו לשם שמים" ו"בכל דרכך דעהו",

טהרה - שמביאה לבנים וכני בנינים עוסקים בתורה ובמצוות עי"ז שלידתם היא בטוהרה, כתוצאה מההכנה המתאימה כו',

והדלקת הנר - הרומז והיותר מרומז בעלמא ל"נר מצוה ותורה אור" כמוכין וגם פשוט.

לחזור וללמוד מזמן לזמן פרטי הדינים דמצוות אלו ושאר הלכות וכו'

ו. ה"נל" כולל גם לחזור וללמוד מזמן לזמן פרטי הדינים דמצוות אלו, וכן כל שאר ההלכות הצריכות להן (נוסף על הלימוד דהאנשים). שבוה נכלל גם לימוד פנימיות התורה, ומצד אהבת ישראל - גם הפעולה בהפצת המעיינות הוצה<sup>9</sup>.

ז. ולכן ענין היאר-צייט קשור גם עם ענין נתינת הצדקה, הן צדקה כפשוטה, להחיות את נפש העני וכני ביתו, והן צדקה לעני ברוחניות, ע"י הפצת התורה, כולל הפצת המעיינות הוצה, עד לחוצה שאין חוצה למטה ממנו, כאמור, "פועל ישועות בקרב הארץ" וכמודגש אצל בעלת היאר-צייט - כמסופר בארוכה כמ"פ אודות מסירות נפשה שאאמור"ר יוכל לכתוב ענינים בפנימיות התורה (במקומות ההם וכזמנים ההם כו') חזתה שכתביו הגיעו

(7) התוועדיות תשמ"ה ע' 108.

(8) התוועדיות תשמ"ה ח"א ע' 121 אות כ"ז.

(9) משיחות ש"פ וילך ו' תשרי תשמ"ט - התוועדיות תשמ"ט ח"א ע' 44. ושם ע' 45: "יש להוסיף, שגם בענין זה יש לימוד מבעלת ה"יארציט" - שיעוד בצעירותה, לפני נישואי, בהיותה בבית אבי', הרה"ג הרה"ח וכו' ו' מאיר שלמה הלוי ינובסקי, רבה של ניקולייב (אחת הערים החשובות ששימשו בשעתן מרכז ומבצר של חסידי חב"ד), היתה עוסקת (בין השאר) בהערכת מאמרי החסידות של כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב נ"ע, המאמרים החדשים, שהגיעו מליובאוויטש (בכתב, או בעל פה ע"י "חומר"), ועשתה זאת מעצמה, מפני רצונה לפעול בהפצת המעיינות".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנת ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת.נ.ו. צ.ב.ה. נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

**נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>**

**יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד**

אלי' לאחר שיצאה לחירות, ועי"ז נדפסו הדברים לדורות, ולומדים בהם ביחיד וברבים וכו'<sup>10</sup>.

ח. והמעשה הוא העיקר - להוסיף בנתינת הצדקה, בלימוד התורה, ובעבודת התפלה, וכל ענינים אלו - מתוך שמחה וטוב לבב<sup>11</sup>.

ט. והמעשה הוא העיקר - ללמוד מהנהגת של בעלת "היא-ר-צייט" על מנת להוסיף ביתר שאת וביתר עוז ככל עניני קדושה. תורה ומצוות, אשר, עי"ז גורמים נחת רוח לנשמה הנמצאת ב"עלמא דקשוט", בראותה שלמרות שנמצאים בעלמא דין, עלמא דשיקרא, עד לחושך כפול ומכופל דזמן הגלות, מוסיפים ככל עניני העבודה ביתר שאת וביתר עוז, ולא עוד, אלא שפועלים את הענין ד"יתרון האור מן החושך, עדי קיום היעוד "ליליה כיום יאיר"<sup>12</sup>.

י. ולכן יש לנצל הנתינת - כח דיום ההילולא (ש"פועל ישועות בקרב הארץ") כדי להוסיף בכל הענינים האמורים, ומה טוב - לעשות זאת לעילוי נשמתה, אשר, עי"ז ממהרים ומזרזים קיום היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא כתובת, ... ועוד והוא העיקר - שעי"ז ממהרים ומזרזים את קיום בקשת ותפילת חנה (שאומרים בהפטרות יום א דר"ה) "וירם קרן משיחו"<sup>13</sup>.

יא. ודאי יעשו כל זה מתוך שמחה וטוב לבב, ובזריזות האפשרית - אשר עי"ז מוסיפים (כביכול) ב"זריזות" דהמשכת ברכותיו של הקב"ה בטוב הנראה והנגלה בני חיי ומזוני רויחי, עוד בימי הגלות האחרונים ועאכו"כ בנוגע להמשכת הטוב האמיתי, הטוב הכללי והטוב הפנימי- גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו<sup>14</sup>.

## התוועדות בשבת ובמוצאי שבת שובה,

### ובערב יום הכיפורים וכו'

ה. [בשבת פרשת האזינו שבת שובה תש"נ עורר כ"ק אדמו"ר מה"מ: על] עריכת התוועדות של שמחה ביום השבת קודש, במוצאי שבת קודש (סעודתה דדוד מלכא משיחא), וגם בערב יום הכיפורים [ומוסיף והולך בימים שביני יום הכיפורים לסוכות]<sup>15</sup>.

## ערב יום הכיפורים

### לבקש לעקאח

א. מנהג ישראל שכערב יום הכיפורים מבקשים "לעקאח" (עוגת דבש וכיצא כזה) ומקבלים אותו, וכפי שנהג כ"ק מו"ה אדמו"ר נשיא דורנו לחלק "לעקאח" ולכרך ב"שנה טובה ומתוקה"<sup>16</sup>.

- 10 (10) התוועדות תש"ז ח"א ע' 77.
- 11 (11) התוועדות תש"ג ח"א ע' 73.
- 12 (12) התוועדות תש"ו ח"א ע' 71.
- 13 (13) התוועדות תש"ט ח"א ע' 45.
- 14 (14) התוועדות תש"ה ח"א ע' 109.
- 15 (15) משיחת ש"פ האזינו, שבת שובה תש"נ - התוועדות ע' 86: "יש לעורר ולזרז תומי אודות הכנות הדרושות לשמחת בית השואבה בכל מקום ומקום . . . כולל ובמיוחד עריכת . . . ועד לעבודה דיוה"כ מתוך שמחה, תשובה עלאה שהיא בשמחה רבה". ושם ע' 91: "מוסיף והולך בימים שביני יוה"כ לסוכות, ועאכו"כ בתחילת סוכות ושמחת בית השואבה".
- 16 (16) ש"פ האזינו תש"נ - התוועדות ח"א ע' 83. ע"ש בארוכה. וראה שיחת ערב יום הכיפורים תש"ט - התוועדות ח"א ע' 68: "יש מקשרים זה עם הכתוב (משלי ד, ב) "כי לקח טוב נתתי לכם תורתני אל תעוברי" (ועד שאומרים זה בעת בקשת העקאח או אכילתו) - שקאי על לימוד התורה וקיום מצוותי, הן מ"ע (לקח טוב) ומל"ה ("אל תעוברי)". אבל פטוה הענין דנתינת לעקאח, לפי הבנת אנשים נשים וטף (שלוקחים ה"לעקאח") - שבדאי גם זה הוא אמת לאמתו - שייכת בברכת לשנה טובה ומתוקה. כבפנים". וראה תש"ט שם: "...מסיימים עם ענין של נתינת לצדקה, ונתינת "לעקאח" (אלא שעדיין לא לקחו [הערה 80: כי אין מקום ליקח "לעקאח" שתי פעמים])."

"בטח ישלימו זאת ויאכלו הסעודה השני' (אלו שלא עשו זאת)"  
ב. [אחר מנחה בכרכת ערב יום הכיפורים אמר: "האוכל ושותה בתשיעיו", "כפי שיעור ב' ימים ערב יום הכיפורים ויום הכיפורים" - שכטח כבר החלו לקיים זאת, על כל פנים הסעודה הראשונה, ובטח ישלימו זאת ויאכלו הסעודה השני' (אלו שעדיין לא עשו זאת)]<sup>17</sup>.

## ברכת הבנים תהי' בברכת כהנים

ג. ידוע המנהג שכרכת הבנים (וכיצא כזה) בערב יום הכיפורים תהי' בברכת כהנים<sup>18</sup>.

## מוצאי יוה"כ פ

### נפוליון'ס מארש בסיומו וחזרתו של היום הקדוש

א. נהגו ככמה וכמה קהילות בני ישראל לנגן נפוליון'ס מארש בסיומו וחזרתו של היום הקדוש<sup>19</sup>.

ב. צריך להשתדל ולפעול על עצמו שיהי' כמעמד ומצב נעלה יותר, שבסיומו של יום הקדוש אינו הושב ע"ד אכילה ושתיה<sup>20</sup>.

## יוצאים ידי חובת "עשיית הסוכה" על ידי הדיבור ולימוד ההלכות

ג. כתוב בשולחן ערוך ש"מתחילין מיד במוצאי יום הכיפורים בעשיית הסוכה", אשר אף על פי שרואים שרוב היהודים [ואני בתוכם] אינם נזהרים כזה כמעשה כפועל - הרי, יוצאים ידי חובת ענין זה גם על ידי הדיבור כזה [ובלימוד הלכות סוכה]<sup>21</sup>.

17) משיחת ערב יום הכיפורים תש"נ - התוועדות ע' 95. ושם הערה 46: "לכאורה כן מוכח מזה שאוכלים סעודה בסוף ערב יוה"כ (טושר'ע ושר'ע אדה"ז או"ח סתר"ח). שהיא בנוסף לסעודה (או סעודת) שאוכלים לפניו ביום. שאוכלים בערב יוה"כ "כפי שיעור ב' ימים ערב יוה"כ ויוה"כ פ"ט" (כנ"ל בפנים)".

18) שיחת ערב יום הכיפורים תש"א - התוועדות ע' 68 הערה 5.

19) משיחת ש"פ חוקת-בלק תשמ"ט - התוועדות ע' 11 הערה 83. ושם בשוה"ג "להעיר מס'ש תש"ג ע' 118, שרבינו הזקן ביקש שיודיעוהו ניגון ה"מארש" שעמו עברו הצרפתים את גבולה של רוס', וכשינגנו הניגון בפניו נענה ואמר שזהו ניגון של נצחון, וסיים - לאחר משיך זמן שהי' "שטארק פאר'דביקות" - סוף כל סוף יהי' דין נצח".

20) משיחת יום שמחת תורה תש"נ - התוועדות ע' 1-230: "הנהגתו הרגילה של יהודי ע"פ שר'ע צריכה להיות באופן ד'ונשמרתם מאד לנפשותיכם", לשמור על בריאות הגוף ע"י אכילה ושתיה, שלכן, מיד לאחר סיום התענית ביוה"כ פ, "אחת בשנה", מזדוה לסיים תפלת ערבית (עד לסיים "עלינו לשבח", וכל הקדושים), וממהר לאכול, בגלל ציווי השר'ע שצריך להזהר בשמירת בריאות הגוף, ובפרט שמפורש בשר'ע שבמוצאי יוה"כ יש להרבות בסעודה, ועי"נ "לך אכול בשמחה לחמך".

ושינו מעמד ומצב נעלה יותר - שאינו מזדוה כו' כיון שנמצא בדרגה כזו שלא עולה במהשבתו ע"ד אכילה ושתיה גשמיים: זה עתה התפלל תפלת נעילה, תפלה החמישית, עד לסיימה באמירת "אבינו מלכנו", שמע ישראל וכו', כולל גם ההכרה "לשנה הבאה בירושלים", והתקיעה גדולה שלפ"ז, שמזכירה ומעוררת וממהרת קיום הבקשה "תקע בשופר גדול לחרותנו", ובמעמד ומצב נעלה כזה - מהו החפזון והמהירות לאכול!?

אבל עדיין יכול מישוהו "להרעיש" ולצעוק "גוואלד": היתכן שלא למהר לאכול כשישנו הציווי "ונשמרתם מאד לנפשותיכם", ועד לענין של פק'נן שדוחה כל התורה כולה. ובפרט - ממשך לטעון - ע"פ המבואר בחסידות גודל מעלת הגוף, עד כדי כך שלעתיד לבוא תהי' הנשמה ניוונית מן הגוף. והמענה לזה - בפשוטות: אילו היתה המהירות לאכול בגלל ציווי התורה לשמור על בריאות הגוף, ובפרט מצד מעלת ויוקר הגוף ע"פ תורת החסידות - הי' מקום לשק"ט בדבר; אבל, האמת היא - כפי שיועד בנפשו - שהמהירות לאכול אינה בגלל טעמים הנ"ל. "דו האלטט ניט דערביי. ניט דאס קוועטשט דיר!". המהירות לאכול היא בגלל הרעב של הגוף הגשמי, וה"געשמאק" שבהאכילה הוא לא רק מצד ציווי השר'ע "לך אכול בשמחה לחמך", אלא "מתערב" בזה גם ה"געשמאק" דהמאכל הגשמי (בגלל ה"אל זר אשר בקרבך" שאכילתו היא ע"י ה"כלים" שלו) - "שלא לשמה" ביחד עם "לשמה". ועד כדי כך, שיתכן שרוב ה"געשמאק" דהמאכל הגשמי שבסעודה דמוצאי יוה"כ פ, עלול לשכוח לעסוק בלימוד הלכות סוכה לאחר הסעודה!

לכן, צריך להשתדל ולפעול על עצמו שיהי' במעמד ומצב נעלה יותר, כאמור, שבסיומו של יום הקדוש אינו הושב ע"ד אכילה ושתיה, כיון שנרגש אצלו בגילוי ש"חיי נפשי" מעניני קדושה, ואז, גם אכילתו היא באופן נעלה יותר - מצד ציווי התורה "לך אכול בשמחה לחמך", מבלי לערב בזה ה"געשמאק" דהמאכל הגשמי, "שלא לשמה". עיין שם בארוכה.

21) משיחת שמחת תורה תש"נ - התוועדות ע' 231: "...שמרוב ה"געשמאק" דהמאכל הגשמי שבסעודה דמוצאי יוה"כ פ, עלול לשכוח לעסוק בלימוד הלכות סוכה לאחר הסעודה! [ובהערה 87: כחלק מההתעסקות בבניית הסוכה מיד במוצאי יוה"כ פ (כמו הדיבור ע"ד עשיית הסוכה - ראה ספר המנהגים חב"ד ע' 59)].

22) רשימת דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א מוצאי יום הכיפורים, אחר קידוש לבנה, תש"נ - התוועדות ע' 105.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיה,

ולעילוי נשמת הרה"ר ר' יהודה ב"ר אהון ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת.נ.צ.ב.ה. נדפס ע"י בנם הרה"ר ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

# המעשה הוא העיקר

## ו' תשרי - יום ההילולא של הרבנית חנה התחזק בקיום ג' המצוות - חלה נדה הדלקת הנר

א. הראשי תיבות דשם של בעלת ה"אירצייט" (חלה נדה הדלקת הנר) כולל ג' העמודים שעליהם בנוי כל בית ישראל, בנין עדי עד, בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות<sup>1</sup>. ויש לעורר [אנשים ונשים וטף]<sup>2</sup>, אודות ההוספה וההתחזקות בקיום ג' מצוות אלו במיוחד על ידי נשי ישראל (ועד שגם שייכותן לאנשים היא בעיקר לאחרי הנישואין), ומה טוב - לעשות זאת לעילוי נשמתה<sup>3</sup>.

## י"ג תשרי - יום ההילולא של אדמו"ר מהר"ש ללמוד המאמר הצור תמים פעלו תרכ"ז במשך המעת לעת

א. המאמר הראשון דפרשת האזינו שאמר אדמו"ר מהר"ש בהתחלת נשיאותו הוא דבור המתחיל הצור תמים פעלו תרכ"ז - וכדאי ונכון שילמדוהו במשך המעת-לעת דיום ההילולא<sup>4</sup>, או על כל פנים בימים שלאחרי זה, אבל בקשר ליום ההילולא<sup>6</sup>.

### צרכי החג

#### להודיע מבעוד מועד שבודאי יקבלו כל מה שצריכים

א. [מובן מעצמו, שכדאי גם] להודיע מבעוד מועד שכל אלו שצריכים לקבל העזר, בודאי יקבלו כל מה שצריכים - שההודעה גופא תוסיף במנוחת הנפש ומנוחת הגוף<sup>7</sup>.

#### על כל אחד/ת מוטלת האחריות שהזקוקים לזה יהיו להם צרכי החג

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.  
1) וראה משיחת מוצאי ו' תשרי תש"נ - התוועדות תש"נ ח"א ע' 65: "ועוד ענין בשם חנה שהוא גם (כמבואר בספרים) ראשי תיבות של ג' מצוות אלו ששייכות במיוחד לנשים: ח - "חלה" - ע' ע' שון הכתוב "ראשית עריסתיכם חלה" - כולל כשרות האכילה ושתי' בכלל, ה - הדלקת הנר שמביאה לשלום בית בכל הבית כולו (ופועלת מערב שבת לערב שבת כמדובר כ"מ) והנ"ן שבאמצע - טהרת המשפחה. ואע"פ שאלו הן מצוות שהאנשים והנשים חייבים בהם בשוה, הרי מנהג ישראל הוא, כפי שרואים במוחש, שקיום מצוות אלו בפועל "המעשה הוא העיקר" הוא ע"י הנשים וכו".  
2) תש"נ שם ע' 66.

3) משיחות ש"פ וילך ו' תשרי תשמ"ט - התוועדות ע' 44-45: "ולכן, יש לנצל הניתנת כח דיום ההילולא (ש"פועל ישועות בקרב הארץ") כדי להוסיף בכל הענינים האמורים, ומה טוב - לעשות זאת לעילוי נשמתה, אשר, ע"ז ממהרים ומזרזים קיום היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם".  
4) נדפס בסה"מ תורת שמואל תרכ"ו ע' רמא ואילך.  
5) משיחת ש"פ האזינו, י"ג תשרי תשנ"ב - התוועדות ע' 72: "(ועכ"פ בסמיכות זמן), ותוכן המאמר - שהקב"ה וותון ומארץ אף עד שיעשה האדם תשובה כו".  
6) שם תשנ"ב - שיחות קודש ע' 96: "בקשר עם י"ג תשרי יום ההילולא, דהכל הולך אחר הכוונה, הרצון והעונג".

7) משיחת ש"פ תבוא כ"א אלול תשמ"ח - התוועדות ע' 315. משיחת ש"פ תבוא, כ"א אלול תשמ"ח - התוועדות ע' 327: "יעוד תועלת בהדיבור על זה עתה - להרגיע את רוחם של הנצרכים שממתניין בקוצר רוח ותמהים על שלא קיבלו עדיין צרכי החג, שכאשר ישמעו שדיברו ועוררו על זה עוה"פ בהדגשה מיוחדת, ידעו שבודאי יקבלו צרכי החג בהקדם, והעיקוב לא ה' אלא בגלל סיבה צדדית כו".

ב. בנוגע לפועל: על כל אחד ואחת מוטלת האחריות לודא שהזקוקים לזה יהיו להם כל צרכי החג, שזה אפשר לקיים בנקל על ידי נתינת כסף למוסדות שתפקידם לעזור לאנשים נצרכים<sup>8</sup>.

ג. להשתדל לתת את צרכי החג בהקדם הכי האפשרי, כדי שיהי לו גם בימי ההכנה [לחג הסוכות] מנוחת הנפש ושמחה<sup>9</sup>.

ד. שיזדרז לברר, אולי יש בין שכיניו או שכנותיו א' שחסר לו בענינים אלו, אלא שלפעמים מצד נפילת-הרוח שלו אין לו את האומץ לגשת ולומר שחסר לו בצרכי החג, ואפילו כשיש לו את האומץ לזה, אין לו אומץ לבקש זאת<sup>10</sup>!

ה. אפילו אלו שכבר נתנו על זה, צריכים להתבונן עוד הפעם אולי יכולים וצריכים להוסיף בזה<sup>11</sup>.

ו. לספק צרכי חג הסוכות לכל הצריך "שלחו מנות לאין נכון לו" זה בעיקר בחג הסוכות, ובפרט שחג הסוכות הוא זמן הנקרא בגלוי ובפרסום "זמן שמחתנו", ולכן יש לדאוג שכל יהודי יהי בשמחה<sup>12</sup>.

### ערב חג סוכות להוסיף בצדקה

א. ידוע שבערב סוכות מרבים בצדקה<sup>13</sup>.

ב. אף שעל פי דין מספיק ג' דפנות, שתים כהלכתן ושלישית אפי' טפח (כמפורש ב"דבר משנה" ופסק דין השולחן ערוך) כבר נהגו ישראל לעשות סוכה שלימה מד' דפנות<sup>14</sup>.

לתת צרכי החג, ד' מינים סוכה ומה טוב שלכל א' יהי סוכה משלו

(8) תשמ"ח שם.

(9) שיחת מחרת יום הכיפורים תשמ"ט - התוועדות ע' 81. וראה משיחת ש"פ תבוא, כ"א אלול תשמ"ח - התוועדות ע' 327: "בענין זה דובר כבר בימים שלפני" (נוסף על המדובר כ"מ"פ בשנים שלפני"ז), כדאי שיעסקו בזה בהקדם האפשרי, מפני הצורך להסיר את דאגתם של הנצרכים שמתחילים לדאוג משך זמן לפני בוא חודש תשרי, ודאגה זו מטרידה את מנוחתם כו' (אף שבאמת היו צריכים לבטוח בהקב"ה ש"זן ומפרנס לכל!), עד שיקבלו את צרכי החג בפועל (לא רק הודעה של בשר ודם) - ע"י המחאה (שיק) וכי"ב, שאז, נעשה אצלם מצב של מנוחת הנפש, ובמילא, יכולים לעסוק בעבודתם בעניני התומ"צ מתוך מנוחה כו' (ע"ד מ"ש הרמב"ם בנוגע ליעודים גשמיים שבתורה). אמנם, הגיעה שמועה מבהילה שישנם עשרות יהודים שעדיין לא קיבלו צרכי החג, אע"פ שעומדים כבר קרוב לסימום של חודש אלול, בשבת סליחות.

והסיבה לכך אינה מפני שלא יודעים מי הם הנצרכים - דמכיון שבשנה שעברה קיבלו צרכי החג, יודעים מי הם, ואע"כ, לא נתנו להם עדיין צרכי החג. ולכן, מזכירים עתה עוה"פ אודות ענין זה, כדי שיזדרזו ויתנו צרכי החג לכל הנצרכים, תיכף ומיד, ולא עוד, אלא, לעשות חשבון עוה"פ אולי צריך ליתן להם עוד יותר כו', ופשוט, שכל זה צריך להיות מתוך סבר פנים כפשוטו ממשי".

10) ר"ד משיחת ש"פ נצבים תנש"א: "ויתירה מזו - הוא בא בטענה שלא צריכים לדאוג לו ל'משמנים וממתקים", משום ש"אי אתה מחוייב לעשר"!  
11) משיחת ש"פ תבוא כ"א אלול תשמ"ח - התוועדות ע' 315. וראה משיחת ש"פ וילך תשנ"ב - שיחות קודש ע' 45: "וכל זה צריך להיות באופן ד"וילך", היינו שמכיון שהוא חושב בזה כבר במשך כמה וכמה רגעים, נופלים במחשבתו המצאות חדשות איך לספק את צרכי הנזקק כו".

12) תשמ"ט שם: "ההנתינה לצדקה היא באופן ד"לפנים משורת הדין". וכמ"ש "ועשית הישר והטוב בעיני ה'", וממילא כל מה שכתוב בשר"ע ובאחרונים עד לאחרוני האחרונים נהי' דין, וה"לפנים משורת הדין" הוא יותר מזה.  
וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

13) משיחת י"ג תשרי תש"נ - התוועדות ע' 119.  
14) משיחת י"ג תשרי תש"נ - התוועדות ע' 119.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כותבתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ג. לתת צרכי החג לכל הזקוקים, בעוד מועד, הן בנוגע לסעודות החג, והן בנוגע לסוכה וד' מינים, ומה טוב - שנגם] בנוגע לסוכה ישתדלו שתהי' לכאור"א סוכה משלו, שאז, שמחת החג היא בשלימות יותר<sup>15</sup>.

ה. לכל ראש צרך להיות ההכרזה על דבר "א גוטן מועד", וכיון שלא עשיתי הבדלה - תהי' ההכרזה על ידי הגבאי<sup>25</sup>.

**כמה מקפידים לאכל בשר נוסף לשתיית יין בכל יום דחול המועד**  
ו. כמה וכמה מקפידים לאכול בשר (נוסף על שתיית יין) גם בכל יום דחול המועד, כיון שחיוב השמחה מן התורה הוא גם בחול המועד<sup>26</sup>.

**להוסיף בתורה ובפרט פנימיות התורה ובפרט ביום השלישי**  
ז. ב"זמן שמחתנו" צריכה להיות הוספה ביתר שאת וביתר עוז בלימוד התורה, ובהדגשה יתירה בנוגע ללימוד פנימיות התורה באופן של הבנה והשגה בחכמה בינה ודעת, בתורת חסידות חב"ד<sup>27</sup>.

ח. האמור לעיל אודות ההוספה בתורה (נגלה דתורה ופנימיות התורה) שצריכה להיות בחג הסוכות, מודגש ביותר ביום השלישי דסוכות, מצד ענינים המיוחד של האושפיזין דיום זה, יעקב ואדמו"ר הזקן, שענינם תורה<sup>28</sup>.

ט. כל יום משבעת ימי הסוכות צריך להיות הוספה מיוחדת בלימוד תורתו של האושפיזא העיקרי דיום זה, שבא בראש, ו"עימי" באים גם שאר האושפיזין<sup>29</sup>.

**כל אחד ואחד ילמוד ביום ד' דסוכות ענין חדש בתורה**  
י. האושפיזין דיום זה [ד' דחג הסוכות] הם משה [ואדמו"ר האמצעי] - [לכן] יש ללמוד ענין חדש בתורה משה, שעד עתה לא למדו עדיין [וענין זה שייך לכאור"א]<sup>30</sup>.

יא. כיון שמצות ד' מינים זמנה כל היום כולו, דרושה זהירות יתירה שלא ישכח לקיימה, כטבע האדם שבירדעו שיכול לעשות דבר מסויים במשך כל היום כולו, גדול יותר החשש שישכח דבר זה, מאשר דבר שזמנו מוגבל<sup>31</sup>.

**להרבות בסכך ולהדגיש הדבר בדיבור, ולעשות נקב לראות הכוכבים**  
ד. ידוע מנהג כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ומנהג אביו כ"ק אדנ"ע - שהיו מרבים בסכך, והדגישו הדבר גם באמירה בדיבור<sup>16</sup> שהיו אומרים שיוסיפו עוד סכך ועוד סכך, מבלי לדאוג לכך שצריך שיהיו כוכבים נראים מתוכה<sup>17</sup>.

ה. ו[בהג"ל] בודאי מצאו עצה שיוכלו גם לראות הכוכבים, ובפשטות - על ידי זה שלוקחים "מקל" ותוחבים אותו בעובי הסכך, וככל שירבה הסכך יעשה בו נקב קטן על כל פנים שדרכו ויכלו לראות הכוכבים<sup>17</sup>.

**להוסיף על כל פנים עוד ג' הדסים על הג' שינסם בלאו הכי**  
ו. מנהג חב"ד להוסיף במנין ההדסים, על כל פנים - עוד ג' הדסים על השלושה שינסם בלאו הכי<sup>18</sup>.

**חג הסוכות**  
**להכריז שלוש פעמים "גוט (שבת) יום טוב בהרמת קול מפעם לפעם**  
א. על פי מה שכתוב בילקוט ש"ש לרש"י שמחות כתיב בחג" (מה שאין כן בחג השבועות ובחג הפסח) מתאים שההכרזה "גוט שבת" גוט יום טוב" תהי' שלש פעמים, אשר, "בתלת זימני הוי חזקה"<sup>20</sup>.

ב. ובזה גופא - בהגבהת הקול מפעם לפעם. [במכל שכן וקל וחומר מ"כל נדרי"<sup>21</sup>] ועד כדי כך, שבפעם הג' מגביהים את הקול ביותר וביתר, באופן שכולל הגבהת הקול בתכלית (שאינן למעלה מזה)<sup>22</sup>.

ג. ביחד עם [הנ"ל ס"ב] זה, צריכה להיות השמחה והרמת קול כו' בסדר מסודר (לא באופן פראי, "אן ווילדקייט", חס ושלום, ובלי דחיפות כו'), ככל עניני קדושה הקשורים עם הקדוש ברוך הוא<sup>23</sup>.

15) ש"פ האזינו י"ג תשרי תשמ"ט - התועדויות ע' 97: "...ובפרט שבנוגע לד' מינים מודגש החיוב שצ"ל "לכס", משלו דוקא, ומה טוב - שגם בנוגע כו".  
16) "ע"ד שמצינו בעשיית הבשמים לקטורת" כשהוא שוחק ואומר הדק היטב היטב הדק מפני שהקול יפה לבשמים".  
17) ליל ד' דחגה"ס תש"נ - התועדויות ע' 164.  
18) משיחת ש"פ האזינו י"ג תשרי תשנ"ב - שיחות קודש ע' 98. הנ"ל נאמר בקשר ל"מבצעים".  
19) וראה שיחת ליל ג' דחג הסוכות תשמ"ח התועדויות ע' 200: "כ"ק אדמו"ר שליט"א הכריז "גוט שבת", וכל הקהל אחריו - ג"פ".  
20) ליל א' דחג הסוכות תש"נ - התועדויות ע' 142: "בין כל ההכרזות שהכריזו עתה, שכח הגבאי (מאיוז סיבה) ענין עיקרי - ההכרזה "גוט שבת גוט יום טוב". וראה שיחת ליל א' דחג הסוכות תשנ"ב - שיחות קודש ע' 110: "[בסיום השיחה] כ"ק אדמו"ר שליט"א הכריז שוב "א גוט יום טוב! א גוט יום טוב! א גוט יום טוב!" - ג' פעמים". ראה שיחת ליל א' דחג הסוכות תשמ"ח - התועדויות ע' 171. ראה ליל א' דחג הסוכות תשמ"ט - התועדויות ע' 108. ועוד.  
21) שיחת ליל א' דחג הסוכות תשמ"ח - התועדויות ע' 171: "במכ"ש וק"ו מאמירת "כל נדרי" ש"נוהגין שהש"ץ אומר אותו ג' פעמים ובכל פעם מגבי' הקול יותר מבראשונה", ועאכ"כ בנוגע לענין של שמחה, הקשורה עם "הרמת קול", הרי בודאי שבכל פעם צריך להגבי' הקול יותר מבראשונה".  
22) שם תשמ"ח: "ויש להוסיף שהגבהת הקול פועלת גם הגבהה בכל מציאותות של האדם - הגבהה ממעמד ומצב של חולין למעמד ומצב של יו"ט".  
23) תשמ"ח שם.

24) ליל א' דחג הסוכות תש"נ - התועדויות ע' 144: "ולכן לא אמתי'ן אלא אכריז בעצמי: "גוט שבת גוט יום טוב, גוט שבת גוט יום טוב, גוט שבת גוט יום טוב", ועד שיחליטו לעשות "אסיפה רבת" דכל העולם כולו, האנשים הנשים והטף, האם וכיצד להכריז כו', יצאו י"ח ע"י ההכרזה דלעיל".  
25) שיחת ליל ג' דחג הסוכות תש"נ - התועדויות ע' 148.  
26) ליל הושענה רבה תש"נ - התועדויות ע' 192: "קיום המצוה דשמחת יו"ט (ושמחת בחג") היא ע"י אכילת בשר שלמים דוקא, וגם בזמן הזה (שאינן לנו בשר שלמים) פוסק רבינו הזקן ש"מצוה יש באכילת בשר ביר"ט כיון שנאמר בו שמחה", ומטעם זה מקפידים כמה וכמה לאכול כו".  
27) "מעייני הישועה" תנש"א - התועדויות ע' 107: "ע"פ האמור שהשמחה ד'זמן שמחתנו" קשורה עם מתן-תורה דלוחות אחרונות באופן ד"כפליים לתושי" מובן, שב'זמן כו".  
28) "מעייני הישועה" שם ע' 139.  
29) "מעייני הישועה" שם ע' 112.  
30) משיחת ליל ד' דסוכות תשנ"ב - שיחות קודש ע' 133: "(אלא אם כן מדובר ביהודי שלמד כבר כל התורה כולה ממש), כיון שבתורה משה נכלל גם חלק הפלפולא דאורייתא. ואדרבה, על חלק זה נאמר "נתן מלחמו" דמשה - שנתן לבני ישראל את הפלפול בשתורה וכו".  
31) "מעייני הישועה" שם ע' 149 הערה 294: "לג' או ד' שעות בהתחלת היום, או עד חצות היום (כמו ק"ש ותפלה)".

יב. כשהתחיל ה"רעש" בנוגע לשנת הקהל, הרי, כדי לפעול גם בעצמי כו', הוכרתי לעשות ענין מיוחד שלא לפי רוחי כו'<sup>32</sup>, - לשנות המנהג ולאחוז כל הד' מינים (לא רק בעת הנענועים, אלא גם) במשך כל זמן אמירת ההלל<sup>33</sup>.

### אושפיזין

#### לדבר ולהזכיר אודות האושפיזין שבזהר והחסידים

א. איתא בזוהר שבשבעת ימי חג הסוכות באים לסוכתו של כל אחת ואחת מישראל שבעה אושפיזין (אורחים) מהעולם העליון (עולם האמת) אברהם יצחק יעקב<sup>34</sup> משה אהרן יוסף ודוד (ובמקום אחר מוסיף גם שלמה אושפיזא השמיני)<sup>35</sup>.

#### להזכירם בשמותם כנשיאים

ב. הזכרת האושפיזין החסידים היא (לא בשמות שנקראו בכניסתם לכריתו של אברהם אבינו עליו השלום, כמו האושפיזין שבזהר, אלא) בתוארים המיוחדים שנקראו בהם בתור נשיאי (ישראל, ובפרט נשיאי) החסידות<sup>36</sup>.

ג. ואלו הן<sup>37</sup>: הבעל שם טוב (ולא השם "ישראל")<sup>38</sup>; המגיד (ממעזריטש) (ולא השם "דובער")<sup>39</sup>; אדמו"ר הזקן (ולא השם

40 שם: "שתואר זה (הזקן, הראשון) מדגיש מעלתו בהתייחסות תורת החסידות חב"ד ע"י ספר התניא, ועד שנתפרסם ונקרא גם שם "בעל התניא (והשולחן ערוך)".

41 "מעייני הישועה" תנש"א - התוועדויות ע' 111: "שמדגיש שייכותו לאדמו"רים שלפניו ושלאחריו, שלהיותו "אמצעי" ה"ה כולל שניהם (כמודגש גם בזה שתורת החסידות שלו היא באופן ד"רחובות הנהר").

42 שם: "שמדגיש שייכות למשיח צדקנו, שנקרא בב' השמות "צמח" "צדק" (משיח צדקנו), ע"ש פעולתו בהחיבור תורת החסידות ותורת הנגלה ביחד בריבוי גדול (גם בכמות), שבזה מודגש הענין ד'פוצו מעינותיך חוצה, שע"ז אתי מר דא מלכא משיחא".

43 שם: "שמדגיש מעלתו של הנקרא בשם זה ע"ש ש"השלתיהו לה' כל הימים אשר חי' הוא שאול לה".

44 שם: "שבזה מודגשת דרכו המיוחדת בתור נשיא ישראל".

45 שם: "שהתואר "נשמתו עדין" הוא התואר שנקרא בו כמו הקריאה בשם (שעיקרה) לנוכח (אף שלכאורה ה"ז סתירה מיני' ובי'), וההסברה בזה ע"פ הפתגם שאמר לפני הסתלקותו: "איך גיי אין גן עדן (אין הימול) און די כתבים לאז איך אייך", שגם בעלותו לגם עדן (נשמתו עדין) נמצא כאן (שלכן שייך לקרותו כמו שקורין לנוכח) ע"י הלימוד בכתבי החסידות שלי".

46 ולהעיר מ"מעייני הישועה" תנש"א - התוועדויות ע' 108. הערה 48: "...שהראה באצבעו ואמר: כאן יושב הבעש"ט... וכאן יושב אדמו"ר (דער טאטעל)".

47 "מעייני הישועה" תנש"א - התוועדויות ע' 111: "שקשור עם הגאולה: יוסף ע"ש "יוסף אדני- שנית ידו גו' ואסף נדחי ישראל", ויצחק ע"ש השחוק ("כל השומע יצחק ל"י) ששלימותו תהי' בגאולה העתידה, כמ"ש "אז ימלא שחוק פינר".

48 שם ע' 112: "שהתואר נשיא דורנו מדגיש פעולתו והשפעתו בתור נשיא ישראל".

49 (ע"פ הציוני וההוראה שלו) נתפרסמו ונדפסו כתבי החסידות של רבותינו נשיאינו (כולל גם ספריהם של הבעש"ט ("כתר שם טוב" ר"צוואת הריב"ש") והמגיד ("מגיד דבריו ליעקב", שנקרא גם בשם "לקוטי אמרים") שנדפסו עוד הפעם".

ראה גם ליל ראשונים דסוכות תש"ג. התוועדויות ע' 139: "ש"אנן נוסף אבתרי". ועוד.

וראה ליל שמח"ת תשמ"ח. התוועדויות ע' 10-309: "...אמנם כשם, שבשמע"צ ניתוסף עילוי לגבי שבעת ימי הסוכות, מובן, שכן הוא גם בנוגע ל"אושפיזין" שבשמע"צ אין זה באופן ד"אושפיזין", שהם אורחים, אלא באופן של "בעלים". ונקודת הביאור ע"ד ובדוגמת החילוק שבין סוכות לשמע"צ, שבסוכות יוצאים ל"סוכה", דירת עראי, ובשמע"צ נכנסים ל"בית", דירת קבע, וכן, בסוכות מודגש הענין ד"אושפיזין", בדוגמת אורחים שבאים באופן של עראי, ואילו בשמע"צ מודגש ענין הקביעות לא "אושפיזין", אלא "בעלים".

וענין זה מודגש גם אצל שלמה המלך וכ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו:

שלמה המלך שבנה בית המקדש, לא רק באופן ד"ואהי' מתהלך באוהל", דירת עראי, אלא באופן של דירת קבע. וכ"ק מ"ח אדמו"ר מנהל פועל דיישבת תומכי תמימים, שבה נתחדש הענין דלימוד והפצת המעיינות חוצה באופן של התיישבות וקביעות, בבחינת דית קבע, עד לשלימות הניצחון ד"מלחמת בית דוד" לבטל את אלו "אשר חרפו עקבות משיחך", באופן ד"אמן ואמן".

והנה, ע"פ האמור ששמח"ת הוא יום התשיעי, בהמשך לשבעת ימי הסוכות ושמע"צ, ובאופן נעלה יותר צריך להתבטא הדבר גם בנוגע לענין ה"אושפיזין".

נקודת הביאור בקריאה דשמח"ת, שבה מסיימים וחותרים כל התורה כולה "לעיני כל ישראל". כלומר, לאחר שישנו ענין ה"אושפיזין" במשך שבעת ימי הסוכות, ולאחרי ניתוסף גם מעלת הקביעות ד"בעלים" בשמע"צ. הרי זה נעשה באופן ד"לעיני כל ישראל" בשמח"ת". ועוד.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ר יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב. ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הרה"ר אמיית וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

אלטער רבי וכו', עד לאביו כ"ק מו"ח אדנ"ע שהי' ממלא מקומו<sup>49</sup>.

ו. כל ה(ארבעה-עשר) אושפיזין באים בכל יום, אבל לכל יום יש את אושפיזו העיקרי, העומד בראש "ועמי" באים שאר האושפיזין: ביום ראשון אברהם והבעל שם טוב, ביום שני יצחק והמגיד, וכן הלאה<sup>50</sup>.

ז. יש להזכיר את ה"אושפיזין" עצמם (לא רק מספרם כו') גם בשמותיהם (על דרך ובדוגמת הזכרת זכות אבות על ידי זה שאומרים "האיר פני מכל המזרח עד שהוא בחברון", שמזכירים בפירוש השם "חברון")<sup>51</sup>.

ח. עם היות שהזכרת והזמנת האושפיזין בדיבור אינה מנהג חב"ד (מאיזה טעם שיהי'), הרי, רבותינו נשיאינו דיברו כמה פעמים אודות האושפיזין, ובפרט כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שדיבר והזכיר כמה פעמים אודות האושפיזין, הן האושפיזין שבזוהר, והן האושפיזין החסידיים, וצוה להדפיס ולפרסם כו'<sup>52</sup>.

ט. פרטי הדברים אודות האושפיזין שבזוהר והאושפיזין החסידיים (שיכותם זה לזה<sup>53</sup>, החילוקים שביניהם וכו') נתבארו בארוכה

קדימה להאושפיזין החסידיים  
יא. מצד המעלה שבעבודת (טיירת) האדם, קדימה לאושפיזין החסידיים, כיון שעל ידם (עבודתם ופעולתם) ניתוסף גם בענינם של האושפיזין שבזוהר [שהם אלה שמבארים הענינים שבזוהר באופן של הבנה והשגה בחב"ד]<sup>57</sup>.

### הכנסת אורחים

#### להודות להמארח וללמוד ממנו וכו' ועל המארח להודות להאורח

א. אשרי חלקו של כל מי שעוסק בהכנסת אורחים, ובפרט כשעושה זאת בסבר פנים יפות. ובודאי שהאורחים צריכים להכיר טובה ולהודות להמארח על כל השתדלותו עבורם<sup>59</sup>.

ב. ועיקר [שעל האורח] ללמוד ממנו עד כמה צריכים להשתדל בהכנסת אורחים, כך, שכאשר כאו"א מהאורחים ישוב לביתו, "תחת גפנו ותחת תאנתו", יוסיף וישתדל גם הוא בהכנסת אורחים לביתו, מתוך סבר פנים יפות<sup>60</sup>.

ג. המארח<sup>61</sup> צריך (לא רק לעשות זאת בסבר פנים יפות, אלא יתירה מזה) להודות לאורחים על שזיכוהו למלא שליחותו של הקדוש ברוך הוא על ידי הכנסת אורחים, מצוה גדולה ביותר, עד כדי כך, ש"גדולה הכנסת אורחים מקבלת פני השכינה"<sup>61</sup>.

49) ליל ג' דחה"ס תש"נ התועודיות ע' 151. וראה שיחת ליל א' דהג הסוכות תשנ"ב שיחות קודש ע' 107: "[כידוע שזה ה' באופן ד'מראה באצבעו ואומר זה:- כאן ישב הבעש"ט, וכן ישב המגיד וכו', ומה שאמרו "ישב" (האט גזענצף) לשון עבר הוא מפני שיפירו את הסיפור לאחר-מכן; אבל מכיון שנמצאים עתה בלילה הראשון דהג-הסוכות, הרי מובן שהאושפיזין נמצאים עתה בפועל בלשון הווה]".  
וראה ע"ז ליל הושענא רבה תש"נ התועודיות ע' 190, שיחת ליל ד' דהגה"ס תשמ"ט - התועודיות ע' 165. ליל א' דהג הסוכות תשמ"ט התועודיות ע' 103. לעיל הערה 45. ועוד.

50) לילות הראשונים דהגה"ס תש"נ התועודיות ע' 139. ראה ליל הושענא רבה תש"נ התועודיות ע' 190: "...וע"ז בנוגע לאושפיזין החסידיים". הערה 8: "אף שבנוגע אליהם לא נתפרש הסדר ד'עמי", הרי, מסתבר בפשטות שכן הוא הסדר גם אצלם".

ראה ליל ה' דחה"ס תשמ"ט התועודיות ע' 158-9: "...כיון שימי הסוכות חלוקין בקרבנותיהם", ה"ה חלוקים גם ב"אושפיזין", אורחים שבאים לשולחנו של אדם, שדומה למזבח שעליו מקריבים הקרבנות, "קרבני לחמי לאשי". . . שכל יום ישנו אושפיזי אחר שהוא הראשון ובא בראש כל האושפיזין, אשר, שינוי זה אינו במקום בלבד (מקום ראשון או מקום שני כו'), אלא, כתוצאה מזה נעשה שינוי בעל פרטי עניניהם. . . שאינו דומה מעמדם ומצבם של האושפיזין ביום ראשון ליום שני, וכן הלאה". שם הערה 14: "ולדוגמא: כאשר האושפיזא נעשה במקום שני תמורת היותו במקום ראשון הרי גם הענינים שהיו אצלו בדרגא שני, נעשים בדרגא שלישית וכו'".

51) ליל ה' דחה"ס תשמ"ט התועודיות ע' 159. וראה גם "מעייני הישועה" תנש"א - התועודיות ע' 10-109: "ומזכירים עתה את ענין ה'אושפיזין' [נוסף לכך שע"ז מעוררים זכות אבות, כפי שמצינו בהקרבנות התמידי (התחלת העבודה דכל יום) בביהמ"ק שהיו אומרים "האיר פני כל המזרח עד חברון", "להזכיר זכות אבות" שבחברון".  
52) ליל ד' דהג הסוכות תשמ"ח התועודיות ע' 223.

ראה ליל ב' דהג הסוכות תשנ"ב שיחות קודש ע' 114: "ומכיון שכן, יש מקום לחזור שוב ("איבערידין") על הענינים והמעלות דיום הראשון, והאושפיזין דיום הראשון (כפי שהם נכללים בענינו של יצחק) אברהם אבינו והבעש"ט, [ובפרט שלא דובר במעלתם באריכות הדרושה. אף שמוצאים אמתלא לזה וטעמים בזה וכו', שאחד הטעמים לכך הוא כיון שכבר דובר בזה בארוכה ובפרטיות בשנים הקודמות, ויתירה מזו, שהענינים הודפסו כבר, וממילא מובן שאין טעם לחזור שוב על כל ענינים אלו, ובפרט בעמדינו כבר לאחרי ארבעים שנה, שאז יש לכא"א את כל הענינים ד'לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע", כך שאין צורך לחזור שוב על כל הענינים שדוברו בעבר, והודפסו כבר וכו'".

וראה ליל ד' דהג הסוכות תשנ"ב שיחות קודש ע' 130-1: "...השייכים ליום זה [כפי שהודפס כבר וחזרו על כך כמה פעמים, וגם הזכירו זאת בשיחה ביום הקודם, וע"ז בימים שלפני זה יותר משלש פעמים]". ועוד.

53) ראה לילות הראשונים דהגה"ס תש"נ הערה 81 התועודיות ע' 139: "שהיה האושפיזין של נשיאי החסידות באים ביחד עם האושפיזין שבזוהר והיינו הן, ע"ד שתורת החסידות היא בדרגת תורשבע"פ בערך הזהוהר, והרי תורה בפירושה ניתנה, ותושב"כ ניתנה ביחד עם פירושה בתושבע"פ".

54) הערת המ"ל: משנת תשמ"א ואילך התחיל הרבי מה"מ לדבר כל לילה של סוכות (לפ"ז ה' מתועד רק בלילית מסוימים), אודות האושפיזין של לילה זה והקשר והשייכות של האושפיזין המבוארים בזוהר (אברהם יצחק וכו') עם האושפיזין דנשיאי החסידות (ראה בארוכה ספר מעייני הישועה (קה"ת אה"ק תשמ"ח). וראה ספר הערכים-חב"ד כרך ג ערך אושפיזין דסוכות סעיף ה. ושי"ט). וכן איך צריכים להוסיף ולשמח בשמחת בית השואבה, הדברים נדפסו בספר "מעייני הישועה".

55) תשנ"א: "כולל גם העיון בספרים שצוינו במראי-מקומות, שעל ידם ניתוסף עוד יותר בהבנת הדברים באופן של "עשירות" (כמאר"ל "דברי תורה עניים במקום אחד ועשירים במקום אחר"). וראה שיחת ליל ג' דהג הסוכות תשנ"ב שיחות קודש ע' 124: "כמדובר כמ"פ בארוכה בהתועודיות שבשנים קודמות, שבכך נתפרסמו, ובמדה חשובה גם נוצלו ("אוסגעניצט געווארן")".

56) ליל ה' דחה"ס תשמ"ט הערה 20 התועודיות ע' 159: "להעיר מהזכות המיוחדת של דורנו זה דאף ש"אכשור דרא בתמי" [ועד כדי כך, שבשביל להדגיש גדול הפלאה בסיפור ע"ד הנהגת החסידים מדגישים שמאורע פלוני אירע עם חסיד של אדמו"ר הזקן, חסיד של אדמו"ר האמצעי, וכי"ב], מ"מ, נתגלה הדבר בדורנו וכו'".  
57) "מעייני הישועה" תנש"א - התועודיות 110.

58) תשנ"א שם: "שכללות ענין האושפיזין נתגלה בספר הזהוהר, פנימיות התורה, ועאכ"כ בנוגע לאושפיזין החסידיים, שהם הנשיאים דתורת החסידות, והם אלה שמבארים הענינים שבזוהר באופן של הבנה והשגה בחב"ד, ובמילא, ניתוסף על ידם עוד יותר בכללות ענינים של האושפיזין שנזכרו בזוהר".

59) שיחת ליל א' דהג הסוכות תשמ"ח - התועודיות ע' 181.  
60) שיחת ליל א' דהג הסוכות תשמ"ח - התועודיות ע' 182.

61) שיחת ליל א' דהג הסוכות תשמ"ח - התועודיות ע' 181-2: "כלומר, יש לזכור אמנם שהמארח האמיתי הוא הקב"ה, כאמור, שבברכת המזון אומר כא"א (גם האורחים) שהקב"ה הוא ה"זון ומפרנס לכל", אלא, שהמארח זכה למלא את שליחותו של הקב"ה בהשפעת המזון. ומכיון שכן, צריך המארח. . . אבל ביחד עם זה, צריכים גם האורחים להכיר טובה ולהודות למארח על כל השתדלותו עבורם".